

Ay Işığında Çalınmış Yüzün

Ay ışığında çalınmış yüzünü ilk gördüğümde
 Düşlerimde çizdiğim dünya düştü avucumun içine
 Karlı kış günlerinde parlayan güneşlerde
 Köşesinden kalkmış birbirine doğru koşmaktaydı
 Yüreğin itmesiyle ifadesini bulan kelimeler

Uzun bir sessizlikteki hüzündü
 Durgun bakışlarla sunduğun özlemin
 Kumsala yazdığım yazılar kadar yalnızdın
 Onlar kadar yalnız, gizemli ve çekici
 Hatta o yazıları dudaklarından öpen su perisi

Kumlarda yeniden doğan bir dalga
 O dalgalara bıraktım beklemekten yorgun
 Düşlerin ateşlerinde gezinen gözlerimi
 Bir gök gürlemesi, orman uğultusuyla
 Aşk çiçeği filizlendi acıları kucığında
 Bir kelebek daha kanatlandı sonsuzluğa

Hayallerimin şatosunda yonttum heykeli
 Sonra da diktim onu bakışlarımın avlusuna
 Beni yenilemesi için her uyandığında
 Artık mutlu olma demidir iki kişilik dünyanın
 Yolcu edilir alemin kasveti, sıkıntısı
 Yükleterek masum bir turmanın kanatlarına.

Ömer ULU

